

[Formanden]

post. Mine bestræbelser vil gå ud på at samarbejde med alle partigrupper og alle medlemmer. Jeg håber på den måde, at alle vil medvirke til at placere Folketinget i centrum for dansk politisk liv.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven.
Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 8/12 88).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 133:

Forslag til lov om ændring af fotografiloven.
Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 8/12 88).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Qvist Jørgensen (S):

Ophavsrettighederne er et meget følsomt område. Derfor er det nødvendigt såvel for brugerne som for ophavsretshaverne at have fornuftige, forståelige og sammenhængende ophavsretsregler.

Det er formentlig ikke helt lykkedes med de to forslag, som vi nu skal behandle. For mit eget vedkommende må jeg sige, at der fortsat er dunkle punkter på trods af tre ordførerskaber på området inden for fem år. Jeg vil tro, at det også gælder for andre ordførere og i hvert fald for mange af de mennesker, som ophavsretsloven berører.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg bliver nødt til at bede om, at de, der skal forlade salen, gør det lidt stille, så man kan høre, hvad der bliver sagt fra talerstolen. Tak!

Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil på baggrund af det, som jeg netop har sagt, og som formentlig ingen har hørt, henstille til ministeren, at vi i udvalget får nogle tekniske gennemgangsrunder, således at vi lovgivere

ikke render ind i utilsigtede følger. Måske skulle ministeren også inddrage beslægtede udvalg i den tekniske gennemgang, netop fordi området er så vanskeligt overskueligt.

Selv om de skiftende kulturministre af vekslende politisk farve har gjort sig ulejlighed med at forklare, hvordan man beregner og opkræver den såkaldte tvangslicens til Copy-Dan, så har det i hvert tilfælde ikke været tilstrækkeligt for langt de fleste brugere, og det gælder lige fra private udlejere til lejerne, at forklaringerne i hvert fald ikke er blevet accepteret. Men det skal jeg vende tilbage til lidt senere.

Det har undret mig, at den radikale kulturminister har undladt at medtage spørgsmålet om en afgift til kunstnerne for mellem- og videre salg af kunst. Jeg har naturligvis nøje studeret de argumenter, der nævnes i lovforslagets bemærkninger. Vi er i Socialdemokratiet ikke enige i, at der er væsentlige uafklarede punkter. På dette punkt er vi i stand til – mener vi – at lovgive relativt nemt og dermed give tilslutning til en radikal mærkesag.

Men for De Radikale har sagen måske ikke længere den samme værdi. Hvis det forholder sig således, kunne vi andre jo overveje, om vi skal bære en god idé videre. Men i så fald skal vi naturligvis viderebearbejde administrationsudgifterne, der unægtelig var anslået meget højt i forslaget fra De Radikale sidst, og ligeledes sikre, at det ikke bliver Mattæuseffekten, der slår igennem.

Jeg forstår også, at der i ophavsretlig henseende er masser af løse ender, som vi senere vil blive præsenteret for, dvs. når ophavsretsudvalget afleverer sin afsluttende betænkning. Et eksempel på et område, hvor vi så skal til at træffe beslutninger, er vel spørgsmålet, om teatrene skal have en selvstændig beskyttelse af deres produktioner.

Det er naturligvis o.k., at de to lovforslag behandles samlet. Der er jo en ganske nøje sammenhæng, så nøje, at man egentlig lige så godt kunne have slået emnerne sammen i ét lovforslag.

Så er der det store spørgsmål om fællesantenneafgiften, tvangslicensen. Herom vil jeg først – og sådan, at det ikke kan misforstås – sige, at der fortsat ikke skal være tvivl om vores klare opfattelse: for det første, at vi respekterer Bernerkonventionen, og for det andet, at kunstneres rettigheder og berettigede krav skal opfyldes.